

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Statutární město Zlín**, se sídlem náměstí Míru 12, Zlín, zastoupený JUDr. Petrem Fialou, advokátem se sídlem Helfertova 2040/13, Brno, proti žalované: **Národní sportovní agentura**, se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 12. 2021, č. j. NSA-NR21-00008/2021/NR21/5, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2022, č. j. 14 A 11/2022-34,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2022, č. j. 14 A 11/2022-34, **se zrušuje.**
- II. Rozhodnutí žalované ze dne 29. 12. 2021, č. j. NSA-NR21-00008/2021/NR21/5, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- III. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti ve výši 19 456 Kč, a to do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě ani o kasační stížnosti.
- V. Žalované **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaná vyhlásila dne 22. 6. 2021, v rámci dotačního investičního programu č. 162 54 Nadregionální sportovní infrastruktura 2020-2024 (dále jen „program“), podle § 14j zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), výzvu 6/2021 s názvem Nadregionální sportovní infrastruktura 2021, č. j. NSA-0008/2020/D/1 (dále jen „výzva“).

[2] Žalobce podal dne 30. 8. 2021 žádost o poskytnutí dotace ve výši 300 000 000 Kč na rekonstrukci Zimního stadionu Luďka Čajky (dále jen „žádost“). K žádosti přiložil mj. rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 26. 7. 2021, č. j. MMZL 134637/2021, které schválilo stavební záměr „Zlín – rekonstrukce Zimního stadionu Luďka Čajky“ (dále jen „společné povolení“).

[3] Žalovaná ze společného povolení zjistila, že areál zimního stadionu, jehož rekonstrukce byla povolena, leží mj. na pozemcích p. č. 1000/4 a 1000/10 v k. ú. Zlín. Následně ověřila, že tyto pozemky jsou ve vlastnictví spolku Sportovní kluby Zlín, který však není dle bodu 5.1 dokumentace programu oprávněným účastníkem, a podle bodu 5.2 ani vlastníkem pozemků pro investiční akci. Žalovaná vyhodnotila tento nedostatek jako neodstranitelný ve smyslu bodu 17.1 výzvy, a proto vydala v záhlaví uvedené rozhodnutí (usnesení), kterým zastavila řízení o žádosti o poskytnutí dotace.

[4] Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „napadené rozhodnutí“ a „městský soud“), který napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

[5] Městský soud uvedl, že při posuzování, zda jde o vadu žádosti, je nutné vycházet z rozsahu žádosti o dotaci, nikoli z rozsahu společného povolení. Rozsah žádosti o dotaci nemusí odpovídat rozsahu žádosti o vydání společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje.

[6] Pozemky parc. č. 1000/4 a 1000/10 (dále jen „pozemky spolku“) v žádosti o dotaci uvedeny nejsou. Žalobce vůbec nežádal o dotaci na opravu povrchů pozemků ve vlastnictví spolku. Žádost proto neodporuje účelu bodu 5.3 dokumentace programu, neboť požadované finanční prostředky nemají sloužit k technickému zhodnocení nemovitosti ve vlastnictví spolku.

[7] Na tomto závěru podle městského soudu nic nemění skutečnost, že žalovaná má dle bodu 12.2 dokumentace programu povinnost autoritativně posoudit, které výdaje jsou způsobilé a které nezpůsobilé. Nejsou-li pozemky spolku součástí žádosti o dotaci, pak žalobce nežádá finanční prostředky k pokrytí výdajů na jejich úpravu. Žalované proto scházejí nárokové výdaje, jejichž (ne)způsobilost by mohla posoudit. Městský soud z rozpočtu akce ověřil, že žalobce je povinen opravu vozovky na pozemcích spolku uhradit ze svého, takže je účel bodu 5.3 dokumentace programu splněn – prostředky ze státního rozpočtu neslouží k technickému zhodnocení nemovitostí ve vlastnictví jiných osob než

pokračování

oprávněných účastníků programu. Zahrnutí výdajů na předmětné pozemky do neuznatelných nákladů žalobce podle městského soudu učinil z opatrnosti, aby byla jeho vůle nepožadovat dotaci v tomto rozsahu z podkladů zjevná. Pro soudní přezkum považoval za stěžejní, že žalobce neuvedl pozemky spolku ve vymezení rozsahu žádosti. Žalovaná nemohla jednostranně rozsah žádosti rozšířit, poté vyhodnotit výdaje na opravu povrchů dalších pozemků jako způsobilé dle bodu 11.6 písm. e) dokumentace programu a uzavřít, že žalobce byl povinen splnit podmínky bodu 5.3 dokumentace programu, což neučinil. Nejednalo se tedy o vadu žádosti, natož pak vadu neodstranitelnou.

[8] Druhý žalobní bod tvrdící *in eventum*, že mohlo jít nanejvýš o vadu odstranitelnou, neboť rozhodný je skutkový a právní stav ke dni rozhodnutí žalovaného, městský soud věcně nevypořádal. Protože o vadu nešlo, nemohlo mít posouzení na postavení žalobce vliv.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobce

[9] Proti rozsudku městského soudu podala žalovaná (dále jen „napadený rozsudek“ a „stěžovatelka“) kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tj. pro nesprávné posouzení právní otázky soudem.

[10] Stěžovatelka namítá, že městský soud nesprávně směšuje otázku oprávněného žadatele a způsobilých výdajů. Otázka, zda je splněna podmínka oprávněného žadatele, má pro posouzení žádosti o poskytnutí dotace zásadní význam a nesplnění je ze zákona neodstranitelnou vadou žádosti a důvodem zastavení řízení dle § 14j odst. 4 rozpočtových pravidel. Naproti tomu otázka způsobilých a nezpůsobilých výdajů specifikuje podrobnosti financování akce. Finanční prostředky z dotace mohou být použity výhradně na úhradu způsobilých výdajů, zatímco nezpůsobilé výdaje musí příjemce dotace hradit z vlastních zdrojů. Pokud žádost obsahuje chyby ve specifikaci výdajů, může se jednat o vadu odstranitelnou i neodstranitelnou v závislosti na tom, jaké podmínky stanoví dotační výzva. Poskytovatel dotace se může zabývat otázkou způsobilosti výdajů až poté, co ověří, že žádost netrpí vadou, která je ze zákona neodstranitelná.

[11] Stěžovatelka byla povinna hodnotit za účelem ochrany veřejného zájmu (aby sportovní zařízení splňovalo svůj účel minimálně po dobu udržitelnosti) vše, co vyšlo v řízení najevo. Městský soud vyložil pojem „akce“ příliš restriktivně, neboť pominul celou řadu skutečností ukazujících, že žalobce považuje rekonstrukci zimního stadionu za jednu jedinou investiční akci. Dotčené pozemky jsou zahrnuty do projektové dokumentace, do rozpočtu akce a také do investičního záměru. Na realizaci celé akce se konalo jedno výběrové řízení se zahrnutím dotčených pozemků.

[12] Výklad zastávaný městským soudem otevírá prostor pro to, aby žadatelé účelově obcházeli stanovenou podmínku, že všechny pozemky dotčené akcí musí být ve vlastnictví oprávněného účastníka programu. Stačilo by náklady, které by vznikly na části sportovního zařízení, neuvést ve způsobilých výdajích. Tato podmínka, i když zcela zásadní, by tak

ztratila smysl. Požadavek, aby všechny pozemky byly ve vlastnictví oprávněného účastníka programu, má zajistit, aby nedocházelo ke sporům mezi jednotlivými vlastníky a aby byl zabezpečen účel dotace, tedy nerušené provozování sportovního zařízení.

[13] Žalobce ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatelka dezinterpretuje napadený rozsudek, neboť ze strany městského soudu k žádnému směřování otázky oprávněného žadatele a způsobilých výdajů nedošlo. Z odůvodnění napadeného rozsudku je zcela zřejmé, že městský soud své rozhodnutí založil na tom, že žalobce v žádosti o dotaci pozemky spolku vůbec neuvedl, a stěžovatelka tedy neměla vůbec možnost otázku způsobilosti výdajů ve vztahu k nim posuzovat, neboť nebyly předmětem žádosti.

[14] Dle žalobce městský soud žalovaným uváděné skutečnosti žádným způsobem nepominul. Naopak stěžovatelce správně vytknul, že nemohla jednostranně rozsah žádosti rozšířit o spolkové pozemky a poté vyhodnotit výdaje na opravu těchto pozemků jako způsobilé. Stěžovatelka byla při posuzování vad žádosti o dotaci povinna vycházet z obsahu žádosti, a nikoliv z obsahu společného povolení.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[15] Kasační stížnost je včasná a projednatelná.

[16] Důvodnost kasační stížnosti vážil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[17] Kasační stížnost je důvodná.

[18] V rozsudku ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46, č. 3324/2016 Sb. NSS rozšířený senát uvedl, že soudní přezkum negativních rozhodnutí o tzv. „nenárokových“ dotacích je totiž omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno, žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, respektive základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním státě.

[19] Podle § 14j odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel *poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žádost trpí vadami a výzva k podání žádosti nepřipouští možnost jejich odstranění podle § 14k odst. 1.*

[20] Kasační argumentace stěžovatelky se soustředí na otázku, zda je pro posouzení případných vad žádosti přípustné vycházet pouze z rozsahu této žádosti, jak tvrdí městský soud, nebo jestli je možné vzít v potaz i jiné skutečnosti, které v této věci poskytovatel zjistil z přílohy žádosti.

pokračování

[21] Součástí výzvy zpřesňující podmínky uvedené v dokumentaci programu je požadavek, aby žadatel doložil připravenost projektu kopií stavebního povolení nebo jiného obdobného dokumentu opravňujícího žadatele ke dni podání žádosti stavět (bod 10 výzvy). Doklad o stavební připravenosti musí být přílohou žádosti [bod 13.2. písm. a) výzvy]. Pro neodstranitelné vady žádosti, případně neodstraní-li žadatel vady ve stanovené lhůtě, se řízení o žádosti zastaví usnesením (bod 17.5. výzvy).

[22] Pravidla pro posouzení žádosti jsou obsažena v bodě 16 dokumentace programu s doplněním v bodě 15 výzvy. Vyplývá z nich, že nejprve se posuzují formální náležitosti a přijatelnost žádosti. Mimo jiné se ověřuje, zda žádost splňuje podmínky stanovené výzvou, konkrétně i ty definované body 5.2 a 5.3 dokumentace programu, jež upravují požadavky na vztah účastníků programu k nemovitostem, které budou dotčeny akcí (bod 5. tabulky pod bodem 15.3 výzvy). Věcné hodnocení žádosti podle stanovených kritérií může následovat až po dokončení fáze posuzování přijatelnosti.

[23] Bod 5.1. programu specifikuje oprávněné účastníky programu (žadatele o dotaci). Jsou jimi „Kraj dle zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů“, „Obec, městys, město, statutární město, městský obvod, městská část dle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a hlavní město Praha, městská část hlavního města Prahy dle zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů“, „Příspěvková organizace územního samosprávného celku (obce, kraje) dle zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů“ a „Obchodní společnost – akciová společnost nebo společnost s ručením omezeným, pokud je 100% vlastněná obcí, krajem.“

[24] Dále pak podle bodu 5.2. programu účastník „musí mít vlastnické právo ke všem nemovitostem (včetně všech pozemků), které budou dotčeny akcí, nebo musí mít dané nemovitosti v nájmu nebo výpůjčce nebo pachtu, případně mít k daným nemovitostem jiný obdobný právní titul (např. na základě nepojmenované smlouvy označené jako „užívací“), nebo musí mít k daným nemovitostem právo stavby, a to minimálně po dobu udržitelnosti, což doloží příslušnou smlouvou.“

[25] Podle bodu 5.3. programu „Nájem, výpůjčka nebo pacht, nebo právo stavby dle předchozího bodu jsou však přípustné výhradně v případě, že vlastníkem dané nemovitosti je oprávněný účastník v rámci tohoto programu dle bodu 5.1., nebo je ve vlastnictví České republiky.“

[26] Podle bodu 17.1. výzvy „Žadatelé budou na základě ustanovení § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel vyzýváni k odstranění vad žádosti, které budou zjištěny v rámci posouzení kritérií přijatelnosti; to se netýká těch vad žádosti, které jsou uvedeny v následujícím bodě, nebo které jsou svojí povahou neodstranitelné.“

[27] Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že stěžovatelka ze společného povolení přiloženého k žádosti o dotaci zjistila, že se toto povolení týká i pozemků vlastněných spolkem. S odkazem na body 5.1 a 5.2 dokumentace programu uvedla, že spolky nejsou

oprávněným účastníkem ani vlastníkem pozemků pro investiční akci. Následně uzavřela, že se jedná o neodstranitelnou vadu podle bodu 17.1 výzvy a řízení o žádosti zastavila.

[28] Je zcela na poskytovateli dotace, jaké podmínky pro její přiznání stanoví. Při hodnocení žádosti však musí postupovat férově a dodržovat všechna stanovená pravidla včetně těch, která vyplývají z dotační výzvy.

[29] Žalobce v žalobě namítal, že dotaci na stavební úpravy spolkových pozemků nežádal, neboť ty vůbec se samotnou investiční akcí nesouvisejí. Dále také namítal, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože stěžovatelka neodůvodnila, proč považuje shledanou vadu za neodstranitelnou.

[30] Městský soud v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že stěžovatelka byla povinna při posuzování vad žádosti o dotaci vycházet pouze z žádosti, jejíž obsah je rozhodný pro vymezení akce či projektu, který má být dotací spolufinancován. Splnění podmínky oprávněného účastníka programu a jeho vlastnický nebo jiný stanovený vztah k nemovitostem, které budou dotčeny akcí, lze zkoumat jediné u nemovitostí zahrnutých v žádosti, nikoli již u těch uvedených v aktu povolujícím kromě dotační akce ještě další stavební činnosti. Námitkou nepřezkoumatelnosti se městský soud věcně nezabýval.

[31] Úkolem Nejvyššího správního soudu je posoudit, zda je důvodná argumentace žalované v kasační stížnosti, že musela kromě samotné žádosti o dotaci posoudit i její „okolí“, a to za tím účelem, aby zajistila, že bude naplněn a po garantovanou dobu dodržen účel, pro který je dotace poskytována.

[32] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelkou, že při posuzování, zda bude žadateli dotace na konkrétní záměr poskytnuta, je třeba zohlednit všechny rozhodné skutečnosti tak, aby mj. eliminovala obcházení podmínek, které sama stanovila. Jaké subjekty mohou dle programu vlastnit nemovitosti dotčené akcí, není sporné (jsou to subjekty vyjmenované v bodu 5.1 a 5.3, nikoli 5.2, jak uvedla stěžovatelka v napadeném rozhodnutí). Žalobce si byl vědom, že dva pozemky, na jejichž úpravy se vztahovalo společné povolení, vlastní osoba odlišná (spolek). Zcela legitimní proto bylo už v první fázi posouzení žádosti vážit, jaký je vztah těchto pozemků k celému investičnímu záměru, tedy zda je lze zahrnout mezi „nemovitosti, které budou dotčeny akcí“, jak o nich mluví bod 4. tabulky pod bodem 15.3 výzvy. Jen pro takové nemovitosti totiž platí další podmínky omezující okruh subjektů, které k nim mají vlastnické či jiné v dokumentaci programu stanovené právo.

[33] Žalobce v žalobě argumentoval, že úpravy na sporných pozemcích se zaměřením dotačního programu věcně nesouvisí, a vysvětloval, proč považoval za účelné rekonstrukci parkoviště provést souběžně s dotačním projektem, i když na tyto úpravy dotaci nežádal. Krajský soud posoudil žalobní výtky, kterými je vázán, zjednodušujícím způsobem. Na žalobcovu argumentaci odpověděl tak, že co nebylo obsaženo v žádosti, je irelevantní. Takový závěr považuje Nejvyšší správní soud za nesprávný, neboť odhlíží od nejužšího kontextu žádosti, tj. povinných příloh, které nejsou samoučelné. Pokud by stačilo doložit,

pokračování

že stavební práce na dotovaný záměr byly povoleny, nebylo by třeba přikládat celé společné povolení umožňující posoudit záměr i v kontextu ostatních plánovaných stavebních aktivit, a to i z toho pohledu, zda není zamýšlený projekt v rozporu s účelem dotace. Shromážděné podklady musejí poskytovateli skýtat oporu pro dostatečně silný předpoklad, že veřejné peníze budou využity skutečně na podporu sportu a zařízení bude moci být nerušeně užíváno.

[34] Pokud však měl krajský soud posoudit, zda je důvodná výtku žalobce, že sporné pozemky s projektem nesouvisí, a proto také chyběly v žádosti, musel by ji konfrontovat s pohledem stěžovatelky jako poskytovatele dotace na míru provázanosti stavebních prací v areálu zimního stadionu povolených společným povolením. Napadené rozhodnutí však žádnou úvahu v tomto směru neobsahuje. Stěžovatelka neuvedla žádné důvody, proč měla sporné pozemky za natolik spjaté s rekonstrukcí zimního stadionu, že je i přes to, že nejsou v žádosti zmíněny, považovala za „dotčené akcí“. Protože z napadeného rozhodnutí nelze seznat, v čem spočívala vada žádosti, je rozhodnutí nepřezkoumatelné. První argumenty v tomto směru zazněly teprve ve vyjádření k žalobě, což ovšem nemůže absenci důvodů v napadeném rozhodnutí zhojit (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71). Krajský soud tedy v důsledku zaujetí nesprávného právního názoru (že je rozhodný pouze obsah žádosti) pochybil, když neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Tato vada napadeného rozhodnutí bránila jeho přezkumu soudem z pohledu uplatněných žalobních bodů.

[35] Městský soud tak sice rozhodnutí stěžovatelky správně zrušil, učinil tak však z nesprávného důvodu. Kasační stížnost přitom nelze zamítnout jen proto, že zrušující výrok rozsudku byl správný, bez ohledu na jeho oporu v odůvodnění (usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 4. 2009, č. j. 8 Afs 15/2007-75, č. 1865/2009 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud současně nemůže právní hodnocení městského soudu korigovat v odůvodnění tohoto rozsudku, neboť důvody napadeného rozsudku v převažující míře neobstojí. Jinak řečeno, jednalo by se o nepřipustně rozsáhlou změnu závazného právního názoru pro správní orgán (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2021, č. j. 2 Ads 231/2020-29). Protože by však s ohledem na shora vyslovený právní názor krajský soud v dalším řízení neměl jinou možnost, než napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušit, učinil tak kasační soud sám už nyní. Věc se tedy vrací žalované, která je povinna žádost posoudit znovu a setrvá-li na svém názoru, že je třeba řízení zastavit, vyjádří důvody přezkoumatelným způsobem v novém rozhodnutí.

[36] Nejvyšší správní soud se neztotožnil se stěžovatelčinou výtkou, že krajský soud nemístně smísil otázku oprávněného žadatele a (ne)způsobilých výdajů. Krajský soud vysvětlil, že za rozhodný považoval obsah žádosti a zařazení výdajů na úpravu sporných pozemků mezi nezpůsobilé chápal jako vyjádření záměru žalobce financovat ji z vlastních zdrojů a držet ji mimo projekt, na který žádal dotaci. Na výsledek řízení však tento závěr nemá vliv.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[37] Nejvyšší správní soud tedy ze shora uvedených důvodů napadený rozsudek městského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil. S ohledem na důvody zrušení rozsudku přistoupil podle § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s. také ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí stěžovatelky. Podle § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 4 s. ř. s. pak vrátil věc stěžovatelce k dalšímu řízení; ta bude v dalším řízení vázána právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 78 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[38] Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu, a proto je povinen rozhodnout kromě nákladů řízení o kasační stížnosti také o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozsudku městského soudu (§ 110 odst. 3 věta druhá s. ř. s.).

[39] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. Protože měl žalobce, pokud jde o celkový výsledek, v řízení úspěch, má právo na náhradu nákladů jak řízení o žalobě, tak i o kasační stížnosti.

[40] Náklady žalobce za řízení o kasační stížnosti spočívají v odměně advokáta, která zahrnuje odměnu za jeden úkon právní služby za sepsání vyjádření ke kasační stížnosti (§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], tj. 3100 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu], a paušální částku ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce vykonává advokacii jako společník s. r. o., která je plátcem DPH, Nejvyšší správní soud částku odměny zvýšil o 21 % odpovídající DPH. Odměna zástupce žalobce za řízení o kasační stížnosti tak činí 4114 Kč.

[41] Co se týče nákladů řízení o žalobě, ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3000 Kč a odměně advokáta, která zahrnuje tři úkony právní služby spočívající v převzetí právního zastoupení a sepsání žaloby a repliky (§ 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu], a činí v dané věci 9300 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu], a paušální částku ve výši 900 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Nejvyšší správní soud částku odměny zvýšil o 21 % odpovídající DPH. Odměna zástupce žalobce v řízení před krajským soudem tak činí 12 342 Kč. Náklady řízení před městským soudem představovaly 15 342 Kč. Celkové náklady, jež je stěžovatelka povinna žalobci uhradit, činí 19 456 Kč. Část nákladů řízení vzniklých před krajským soudem však byla žalobci přiznána již výrokem II. zrušeného rozsudku krajského soudu. Pokud již stěžovatelka náklady řízení žalobci uhradila, je dále povinna žalobci uhradit do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku toliko zbývající náklady podle výroku III. tohoto rozsudku.

[42] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost podle § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a to ve lhůtě podle § 10a citovaného zákona, neboť stěžovatelka je podle § 11 odst. 2 písm. a) tohoto zákona od soudních poplatků osvobozena.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2023

Mgr. Eva
Šonková
předsedkyně

s
e
n
á
t
u